

عنوان مقاله:

مقایسه رویکرد سازنده گرایی و قیاسی در آموزش دروس سازه ای رشته معماری (با مطالعه موردی نظرات اساتید دانشگاه آیت الله آملی)

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی - شهر مصدر (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ندا تسلیمیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله آملی، ایران

سیدعلی سیدیان - دکتری معماری، استادیار گروه معماری دانشگاه مازندران، ایران

خلاصه مقاله:

آموزش دروس برای دانشجویان رشته معماری در دانشگاه ایران مقوله ای است که همواره ابهامات زیادی همراه بوده است. این نوشتار به صورت اختصاصی به مشکلات آموزش دروس سازه ای برای دانشجویان معماری و نظریه های بهبود بخش آن می پردازد در این بررسی نظریه قیاسی و دیدگاه سازنده گرایی در آموزش سازه به مهندسان معمار است. این پژوهش در ابتدا به مقوله حساس آموزش سازه در معماری می پردازد سپس رویکرد قیاسی را بیان می نماید و در ادامه شیوه سازنده گرایی را تعریف می نماید. در این مقاله به جستجوی ریشه های هر دو شیوه پرداخته شده است و با مطالعه آماری نظرات اساتید دانشگاه آیت الله آملی، به مشکلات آموزش سازه دانشجویان رشته معماری اشاره شده و با بیان نمونه هایی، این دو شیوه مقایسه گردیده و اهمیت، کاربرد و نقاط ضعف هر یک عنوان شده است. نتایج نشان می دهند که 83.3% از اساتید به دلیل ویژگی های شیوه سازنده گرایی مانند آشنایی دانشجویان با اجزای واقعی سازه با بازدید از کارگاه های ساختمانی، بالا بودن سطح یادگیری، آسان تر بودن نحوه، تدریس برای اسناد افزایش میزان خلاقیت در دانشجو، آماده کردن دانشجو برای بازار کار تحت عنوان مدیر ساخت و پایین بودن میزان خستگی عمومی در کلاس درس سازندگی را شیوه بهتری برای تدریس عنوان کرده اند.

کلمات کلیدی:

آموزش سازه در معماری، رویکرد قیاسی، نظریه سازنده گرایی، خلاقیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/377938>

